

Hans Christian Andersen,
Jylland

1. Jylland mellem tvende Have
som en Runestav er lagt,
Runerne er Kjæmpegrave
inde midt i Skovens Pragt,
og paa Heden alvorsstor,
her, hvor Ørknens Luftsyn boer.

2. Jylland, du er Hovedlandet,
Højland med Skoveensomhed!
Vildt i Vest med Klittag, Sandet
løfter sig i Bjerges Sted.
Østersø og Nordhavs Vand
favnes over Skagens Sand.

3. Heden, ja, man troer det næppe,-
men kom selv, bese den lidt:
Lyngen er et pragtfuldt Tæppe,
Blomster myldre milevidt,
Skynd dig, kom! om føje Aar
Heden som en Kornmark staaer.

4. Mellem rige Bøndergaarde
snart Dampdragen flyve vil;
hvor nu Loke sine Hjorde
driver, Skove vokse til.
Britten flyver over Hav,
gjæster her Prins Hamlets Grav.

...

5. Jylland mellem tvende Have
som en Runesten er lagt
Fortid mæle dine Grave,
Fremtid folder ud din Magt;
Havet af sit fulde Bryst
synger højt om Jyllands Kyst.

*Verkinto de tiu ĉi Dana poemo estas HANS CHRISTIAN ANDERSEN (Johano Kristiano Andersen', *1805-04-02 – †1875-08-04).*

Arg-344-688 (2006-02-15 08:35:36)